

Od mniej więcej dekady interesują mnie poszukiwania artystyczne łączące obszar sztuk wizualnych i teatru. Piszę teksty dramatyczne, współpracuję z aktorkami i aktorami z którymi tworzę wydarzenia performatywne w dużej części oparte na tekście. Jednocześnie pracuję w obszarze sztuki współczesnej realizując wideo, obrazy i rysunki, a czasem też obiekty i instalacje, co ułatwia mi projektowanie wizualności swoich spektakli. Interesują mnie podziały (klasowe, społeczne, dotyczące zdrowia i sprawności, tożsamościowe, polityczne i inne), ich dynamika oraz możliwości negocjowania rzeczywistości przełamujących lub odwracających zastane porządki. Interesuje mnie wnikliwe badanie pęknięć we wspólnej materii i szukanie sposobów pracy z nimi. Pracuję też na uczelni, kontakt z osobami studiującymi radykalnie poszerza moje horyzonty i wiedzę o współczesnym świecie. Jest też bardzo inspirujący i energetyzujący.

Pomysł drugiej części *Przyjemnej i pożytecznej* powstał w wyniku przypadkowego spotkania osób studiujących i ich znajomych. Osoby te częściowo współtworzą dynamiczne trójmiejskie środowisko queerowe i czerpią dumę ze swojej tożsamości. Ich opowieść o pracach, które podejmowały by żyć i przeżyć na studiach mimo braku wsparcia rodziców (lub przy minimalnym wsparciu) albo po postu żyć i przeżyć w neoliberalnym - policzalnym ekonomicznie choć nieobliczalnym i brutalnym - świecie, stały się inspiracją do zastanawiania się nad przyjęciem nieco innej perspektywy wobec problemów złej pracy, w tym pracy w klubach nocnych, poruszanych w perfodramie. Choć wiele działań i doraźnych wyborów, o których usłyszałam, może spotkać się z krytyką, wydały mi się przede wszystkim silnym i ekspresyjnym odrzuceniem pozycji ofiary - zarówno z pozycji młodych kobiet jak i osób queerowych, a także osób często pochodzących z niezamożnych środowisk. Co więcej - wydaje się, że przynajmniej „na teraz” osoby te wygrały - swoje życie, poczucie decyzyjności, siłę do planowania przyszłości. Wygrały świadomy sprzeciw wobec precyzyjnie i wcześnie zdiagnozowanej rzeczywistości. To spotkanie, a także fakt że przestrzeń Centrum Sztuki Współczesnej jest otwarta na działania łączące formy teatralne z performatywnymi zaliczanymi zwyczajowo do sztuki współczesnej, były inspiracją do wzięcia udziału w callu. Oczywiście ostatnie lata nie sprzyjały pozyskiwaniu środków i instytucji do działań przywołujących nienormalne perspektywy więc projekt ten czeka już dwa lata.

Bogna Burska

LINKI:

- Teatr na Plaży 2015 / rejestracja, tekst czytelny z mikroportu <https://www.youtube.com/watch?v=97vUhbszfgI>
 - Galeria Szara 2022 / rejestracja bez mikroportu - tekst momentami słabo czytelny <https://vimeo.com/video/788303241>
- hasło: statki_na_niebie
- (strona w budowie) <https://bognaburska.pl/project/przyjemna-i-pozyteczna/>

Przyjemna i pożyteczna, tekst i reżyseria: Bogna Burska, wystąpiła: Klara Bielawka, Teatr na Plaży, Festiwal ArtLoop, Sopot 2015/16, BWA Zielona Góra 2016

Perfodram opowiada o złej pracy - na zlecenie, na czarno, źle płatnej, bez ochrony socjalnej i bez perspektyw. Dzieje się w Sopocie, między innymi w Grand Hotelu, koło którego został wystawiony w Teatrze na Plaży. Tył sceny został otwarty na plażę i morze.

Przyjemna i pożyteczna, BWA Zielona Góra 2016, Teatr na Plaży w Sopocie 2015/16

Bunt Głuchych tekst i reżyseria Bogna Burska, 50 min., Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2018

Spektakl dotyczy komunikacji za pomocą języka i trudności w budowaniu relacji. Pojawiają się w nim tematy deprywacji językowej, historii języków migowych oraz polityki społecznej w zakresie komunikacji. Przedstawienie dostępne w polskim języku migowym. Występują: Klara Bielawka, Ewelina Żak, Marta Kalinowska tłumaczka PJM oraz Społeczny Chór POLIN, spektakl i film o tym samym tytule bazują na tym samym tekście, jednak ich forma jest zupełnie inna.

Bunt Głuchych, spektakl, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2018

Koniec przemocy tekst i reżeria: Bogna Burska i Magda Mosiewicz, Teatr na Plaży w Sopocie w 2017, na Festiwal Konfrontacje Teatralne w Lublinie 2017, w Trafostacja Sztuki w Szczecinie 2018, pawilon Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie na Open'er Festival w Gdyni 2018

Spektakl dotyczy rosnącej politycznej polaryzacji społecznej, zarówno w Polsce jak i na świecie. Dramat znalazł się w finale Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej 2017. Na podstawie tekstu powstało też słuchowisko prezentowane w Instytucie Teatralnym w 2017 <https://encyklopediateatru.pl/przedstawienie/70391/koniec-przemocy>

Pełen tekst został opublikowany w piśmie Dialog 2017/1 i jest dostępny na: https://www.dialog-pismo.pl/sites/default/files/biblioteka/koniec_przemocy.pdf

Koniec przemocy, pawilon Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie na Open'er Festival w Gdyni 2018, Teatr na Plaży w Sopocie w 2017, Trafostacja Sztuki w Szczecinie 2018

Gniazdo, czytania performatywne, tekst i reżyseria: Bogna Burska, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2015 i 2018, Instytut Teatralny w Warszawie 2015, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia 1 w Gdańsku 2016, Galeria Arsenał w Białymstoku 2017.

Tekst w tragi-komiczny sposób prezentuje świat sztuki, jego archetypiczne postacie i problemy. Prowadzi widzów przez proces budowania i recepcji wystawy sztuki współczesnej. Przestrzenie galerii sztuki, w których realizowane były czytania, stanowią naturalny kontekst dla akcji dramatu.

Gniazdo, czytania performatywne: Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2015 i 2018, Instytut Teatralny w Warszawie 2015, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia 1 w Gdańsku 2016, Galeria Arsenał w Białymstoku 2017.

Tyzyfone i Alekto tekst: Bogna Burska, Michał Januszaniec i Ewa Hevelke, reżyseria Bogna Burska, 60 min., 2017

Spektakl porusza tematy związane kulturowo z krwią, takie jak: pochodzenie, przemoc, narodziny czy fizjologia.

Powstał na zamówienie Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN w Warszawie i był prezentowany w ramach wystawy *Krew. Łączy i dzieli*, aktorzy odgrywali sceny przeprowadzając publiczność przez kolejne przestrzenie muzeum.

Występują: Klara Bielwka, Anna Ilczuk, Andrzej Kłak, Róża oraz Społeczny Chór POLIN.